

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 21

Poznámka k vydaniu: Úplný slovenský preklad historického textu. Neoverené politické, vojenské, spravodajské a zdravotné tvrdenia v tomto liste sú tvrdeniami autora, nie overenými faktmi. Táto poznámka sa vzťahuje aj na citované obvinenia a autorove vysvetlenia udalostí.

Ahojte, priatelia, tu je Dr. Beter. Dnes je 27. februára 1977 a toto je môj mesačný AUDIO LETTER® č. 21.

Už istý čas vás upozorňujem na nebezpečenstvá, ktorým Amerika čelí. Teraz sa čas rýchlo kráti. Keď bol Jimmy Carter 20. januára 1977 inaugurovaný za prezidenta, spustil sa záložný plán zosnovaný v roku 1963 a postupuje veľmi rýchlo. Kľúčom k tomuto konkrétnemu plánu malo byť dosadenie úplne ovládaného bábkového prezidenta do úradu v čase rýchlo rastúcich vojnových hrozieb. Podľa tohto plánu má nedostatočný výkon bábkových prezidentov tvárou v tvár týmto hrozným hrozbám umožniť prevzatie krajiny vnútornými kruhmi armády a CIA ovládanými Rockefellerovcami. Takto má vzniknúť úplná diktatúra, o ktorú sa štyria bratia Rockefellerovci usilujú.

Teraz čelíme plánovanej hrozbe PRVEJ JADROVEJ VOJNY, pričom bábkový prezident už vystúpil na scénu v osobe Jimmyho Cartera. Carter neustále chrlí Rockefellerovu líniu tak, ako sa ju naučil pri svojej účasti v ich TRILATERÁLNEJ KOMISII, no vôbec skutočne nechápe, do čoho je zapojený.

Medzitým sa na svoju určenú úlohu pripravuje aj CIA. Nelson Rockefeller usilovne obsadzuje kľúčové pozície v CIA svojimi „novými mužmi“. Aby sa uľahčilo získanie potrebnej vojenskej podpory pre prichádzajúcu diktatúru, bol na čelo CIA vybraný vojak, ktorý patrí do Rockefellerovho vnútorného kruhu: admirál Stansfield Turner. Preto predchádzajúca nominácia Teda Sorensona narazila na múr - skrížil cestu plánu, o ktorom ani nevedel.

Plán počíta s použitím predvojnových krízových opatrení, ktoré majú Američanov navyknúť na prijatie premyslenej premeny Ameriky na úplnú diktatúru. Táto predvojnová príprava prebieha práve teraz. Napokon majú byť mnohé milióny Američanov vyhladené sovietskym jadrovým útokom, ktorý sa má uskutočniť podľa pravidiel stanovených tajnými dohodami vyjednanými bývalým ministrom zahraničných vecí Henrym Kissingerom.

Ako som odhalil v mesačnom AUDIO LETTER č. 12 za máj 1976, tento spoločný rockefellerovsko-sovietsky vojnový plán zahŕňa supertajnú „JADROVÚ BEZPEČNÚ ZÓNU“ naprieč hornou časťou kontinentálnych Spojených štátov. Rockefellerovci a ich blízki plánujú prečkať vojnu na ostrovoch Mount Desert a Bartlett pri pobreží Maine, priamo v srdci jadrovej bezpečnej zóny. Táto zóna je iba jadrovou obdobou rozkazov, ktoré počas druhej svetovej vojny dostali spojenecké bombardovacie veliteľstvá, aby nepoškodzovali strategické ciele v Nemecku vlastnené Rockefellerovcami. Tieto rozkazy spôsobili, že také obrovské a dôležité zariadenia ako chemické závody I. G. Farben prežili celú druhú svetovú vojnu bez poškodenia, zatiaľ čo iné ciele a dokonca celé neďaleké mestá boli úplne zrovnané so zemou.

Minulý mesiac som v mesačnom AUDIO LETTER č. 20 mohol odhaliť kyjak, o ktorom bratia Rockefellerovci veria, že ho držia nad hlavami Sovietov, aby sovietsky jadrový útok na Ameriku prebehol podľa plánu. Takto by Sovietov využili na svoju špinavú prácu. Tento kyjak v každom prípade pozostáva z podmorskej flotily 14 superraket zameraných na Sovietsky zväz - päť v Tichom oceáne a deväť v Atlantiku. Tieto rakety nie sú pod kontrolou nášho ministerstva obrany a nemajú vôbec nič spoločné s obranou našej krajiny ako celku. Sú pod priamou kontrolou bratov Rockefellerovcov prostredníctvom nimi ovládanej CIA a ich jediným účelom je zabezpečiť, aby rockefellerovské vnútorné kruhy v Amerike neboli zahrnuté do skazy pripravovanej pre nás ostatných. Ak všetko pôjde podľa

plánu, superrakety CIA hlboko v oceáne sa vôbec neodpália. Pokus o odpálenie by nastal iba pri sovietskej zrade a za takých okolností by slúžili len ako zbrane pomsty.

Nech sú však tieto superrakety CIA akokoľvek hrozivé, sovietskej zrade zabrániť nemôžu. V skutočnosti už jednu zradu vyvolali. Minulé leto Sovietsky zväz prekázal pod raketovým dáždnikom CIA a začal rozmiestňovať jadrové rakety krátkého doletu odpáľované spod vody priamo v našich teritoriálnych vodách. Dúfal, že dosiahne také úplné prekvapenie, že podmorské superrakety CIA nebudú nikdy odpálené. Obmedzené odhalenie tejto hrozby, ktoré sa mi podarilo prostredníctvom AUDIO LETTERS č. 14 a 15 za júl a august 1976, stačilo na zmarenie sovietskeho prekvapenia, takže útok sa vtedy odvrátil. Spoločný rockefellerovsko-sovietsky vojnový plán je nateraz opäť v chode, obe strany však teraz sledujú príležitosť navzájom sa zradiť. Medzitým, ako som informoval minulý mesiac, sa prítomnosť sovietskych rakiet v našich vodách začleňuje do spoločného vojnového plánu.

Prvý raz po mnohých rokoch sa civilná obrana, ktorú vôbec nemáme, opäť stala predmetom širokého záujmu. Znova počúvame skúšobné výstrahy v rozhlase prostredníctvom núdzového vysielacieho systému, ktorý sa použije v prípade vojny. Dokonca sa naznačilo, že čoskoro môžeme zažiť neohlásené cvičné letecké popluchy. Taký postup by mohol byť obzvlášť účinný pri navykaní nás všetkých na predstavu, že vojna bezprostredne hrozí.

Len pred niekoľkými dňami, 11. februára 1977, sa prezident Carter stal prvým prezidentom, ktorý s veľkou publicitou letel v osobitnom lietadle teraz vybavenom ako lietajúce veliteľské stanovište pre jadrovú vojnu. Článok o tom v New York Daily News mal titulok, citujem: „CARTER DOSTÁVA UKÁŽKU TRETEJ SVETOVEJ VOJNY.“ Ešte pred rokom by také titulky boli nemysliteľné. Teraz sú všade okolo nás.

Keďže prebiehajúci plán vyžaduje zabezpečenie vojenskej podpory novej diktatúry, bolo nevyhnutné zneškodniť generála Georgea S. Browna, predsedu Zboru náčelníkov štábov, ako som povedal v mesačnom AUDIO LETTER č. 17. Generál Brown zohral rozhodujúcu úlohu pri zabránení prekvapivému sovietskemu jadrovému útoku na Spojené štáty v auguste a septembri 1976; to sa však už nezopakuje, priatelia. Kampaň, ktorá sa začala v októbri 1976 s cieľom zbaviť generála Browna účinnosti v jeho úsilí chrániť Ameriku, teraz uspela. Už nemôže výraznejšie ovplyvňovať udalosti. Preto keď Carter 12. januára 1977 požadoval vypracovanie štúdií smerujúcich k odstráneniu 75 % až 80 % našich medzikontinentálnych rakiet, generál Brown jednoducho súhlasil, že štúdie dá vypracovať. Viete si to predstaviť?

Priatelia, teraz, keď sme stratili generála Browna, v celej vláde Spojených štátov už nezostáva nikto, kto by nám pomohol. Samozrejme, vo vláde je stále veľa vlasteneckých jednotlivcov, no tí nie sú na mocenských pozíciách. Jedinú šancu zastaviť starostlivo naplánovanú vojnu, ktorá má milióny z nás zabiť a zvyšok zotročiť, má teraz mohutný verejný tlak - informovaný, rozhnvaný a odhodlaný. Každý z nás musí vo zvyšnom čase pracovať na zvyšovaní verejného povedomia a tlaku. Ale predpokladajme, že neuspějeme - čo potom?! Myslím, že nastal čas postaviť sa tejto otázke priamo a úprimne.

Je celkom možné, že sme už vo svojom úsilí pomôcť zabrániť PRVEJ JADROVEJ VOJNE zlyhali. Vedieť to môže iba Boh; nesmieme sa však vzdať, lebo víťazstvo môže byť ešte naše. Faktom však je, že mnohí Američania nechcú počúvať. Nie sú pripravení a niektorí nebudú pripravení počúvať, kým ich nezasiahne katastrofa.

Ak tu PRVÁ JADROVÁ VOJNA naozaj príde, priatelia, milióny zomrú, ale niektorí aj prežijú. Voči sebe, svojej rodine a celej našej spoločnosti máte povinnosť urobiť všetko, čo môžete, aby ste patrili medzi preživších. Bezbožná diktatúra, ktorú pripravujú naši nevolení vládcovia, sa nakoniec zrúti; keď sa to stane, musia zostať ľudia, ktorí vedia, čo Amerika znamenala a čo sa pokazilo. Keďže ste ochotní počuť

pravdu už teraz, pred príchodom katastrofy, VY ste tí ľudia. A ak budeme všetci nútení prejsť temným tunelom vojny a neobratnej diktatúry, pripadne vám úloha pomôcť vyviešť našich ľudí z temnoty opäť na slnečné svetlo na druhej strane.

Moje dnešné tri osobitné témy sú:

Téma č. 1 - AKO SME SKUTOČNE STRATILI NAŠU NÁRODNÚ BEZPEČNOSŤ

Téma č. 2 - PREDVOJNOVÁ AMERIKA, 1977

Téma č. 3 - KONIEC JEDNEJ ÉRY

Téma č. 1 - Viac než jednu generáciu, vlastne už od vypuknutia druhej svetovej vojny, sú Američania zaujatí myšlienkou národnej bezpečnosti. Čo však národná bezpečnosť je? Jednou jej predstavou je tá známa, ktorú deň čo deň presadzuje federálna vláda. Podľa vlády je národná bezpečnosť vec príliš zložitá na to, aby ju väčšina z nás pochopila, a musí byť vždy zahalená tajomstvom, intrigami a ďalším tajomstvom. Keď vidíme diplomatické manévry, ktoré zdanlivo pomáhajú našim nepriateľom a poškodzujú našich priateľov alebo dokonca nás, vždy nám povedia, že jednoducho nerozumieme takzvaným ohľadom na národnú bezpečnosť, ktoré sú v hre. Mapa slobodného sveta sa stále zmenšuje, naša krajina očividne slabne, a predsa nás uisťujú, že federálna byrokracia vie najlepšie a všetko za nás vybaví. Hoci vy aj ja musíme za to všetko zaplatiť, nikdy, nikdy nás nezasvätia do toho, o čo naozaj ide.

To, čo vláda dnes nazýva „národnou bezpečnosťou“, by sa lepšie dalo opísať ako bezpečnosť našich tajných vládcov. Považujú sa za stelesnenie národa, tak ako kedysi kráľovské rody. Takzvaná národná bezpečnosť pre nich teda nie je nič iné než kráľovské „X“, ktoré má zabrániť verejnosti, vám a mne, dozvedieť sa o vládnych činoch veci ohrozujúce bezpečnosť našich vládcov. Životne dôležité tajomstvá, ktoré sa bežne zrádzajú našim najsmrteľnejším nepriateľom, sa pred nami utajujú.

Vládna verzia národnej bezpečnosti znamená stále väčšie sústredovanie všetkej moci a rozhodovania do niekoľkých rúk. Čoraz viac zahŕňa špehovanie občanov vlastného národa a teraz dokonca aj diplomatické manipulácie, ktoré nás zradne priviedli priamo na cestu k PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Toto slová národná bezpečnosť skutočne znamenajú pre tých, ktorí tajne ovládajú vládu Spojených štátov - vládu, ktorá kedysi bola naša, ale už nie je. To, čo sa nazýva národnou bezpečnosťou, zjavne nie je tým, čo si väčšina z nás prirodzene predstaví pri týchto slovách. Vládna verzia národnej bezpečnosti je teda ilúzia a podvod. Skutočná národná bezpečnosť musí byť zakorenená v ľuďoch, ktorí tvoria národ.

Keď myslíme na národnú bezpečnosť, zvyčajne myslíme na schopnosť národa ako celku chrániť sa pred poškodením inými národmi - politicky, hospodársky a v prípade potreby vojensky. Existuje však ďalšia, v skutočnosti základnejšia stránka národnej bezpečnosti, ktorú nás v Amerike za posledných približne sto rokov viedli k postupnému zanedbávaniu a napokon k jej úplnej strate. Mám na mysli vnútornú stabilitu zničenú nadmerným sústredovaním moci.

Preč sú dni, keď Amerika pozostávala z tisícov komunit, ktoré v prípade potreby dokázali neobmedzene dlho prežívať bez zásob zo vzdialených zdrojov. A preč sú dni, keď si spotrebitelia mohli vyberať zo širokej škály výrobkov skutočných konkurentov. Namiesto toho väčšina vecí, ktoré dnes nevyhnutne potrebujeme pre život, prichádza odinakaľ, často ani nevieme odkiaľ; zostáva len málo súťaže či skutočného výberu. Korporátni socialisti teraz môžu podľa ľubovôle uzavrieť tok nevyhnutných komodít pri niekoľkých centrálnych kohútikoch a úplne zastaviť chod Ameriky. Väčšina dnešných Američanov sa nad tým ani nezamyslí. Mladí si nedokážu predstaviť, že by to mohlo byť inak, a väčšina tých, ktorí sú dosť starí, aby si pamätali iný spôsob života, je ochotná uspokojiť sa s dnešným

pohodlím a luxusom, ktoré sa stali bežnými.

Priatelia, stalo sa to, že sme sa všetci stali závislými. Celý náš dnešný spôsob života spočíva na jednej závislosti a práve ona umožnila doviesť nás na prah totalitnej svetovej vlády a jadrovej skazy. Priatelia, sme závislí - závislí od energie. Dejiny nepoznajú obdobu rozsahu utrpenia, ktoré dnes človek môže spôsobiť, pretože dejiny nepoznajú obdobu energetickej závislosti, ktorá teraz zviaza Ameriku a svet.

Ludstvo si tisíce rokov vystačilo so starými obnoviteľnými formami energie, ako sú sila zvierat, vodná a veterná energia a spaľovanie dreva. Potom prišlo uhlie a zrodila sa priemyselná revolúcia. Ale práve ropa bola vďaka veľkej pohodlnosti a vysokému energetickému výkonu predurčená urobiť z nás všetkých skutočných energetických závislakov.

Pre závislosti je typické, že vznikajú postupne, a to platí aj o našej dnešnej energetickej závislosti. Začala sa veľmi pozvoľna pred viac než sto rokmi a rástla po niekoľko generácií. V prvých rokoch po objavení ropy sme boli ešte v štádiu, keď sme ju mohli používať alebo sa bez nej zaobiť. Postupne sa však pre ňu nachádzalo viac využití a potom vznikli celé technológie závislé konkrétne od ropnej energie, napríklad automobil a lietadlo. Tieto technológie postupne nadobudli povahu nevyhnutností namiesto voliteľného luxusu a od tej chvíle sme boli skutočne závislí.

Rovnako sa naša energetická závislosť rozšírila o zemný plyn a elektrinu. Dokonca aj výroba potravín sa stávala čoraz závislejšou od nepretržitých dodávok neobnoviteľnej energie. Americký farmár, už obdarený bohatou pôdou, začal odstavovať pluh ťahaný volmi a nahrádzať ho benzínovým traktorom. Čoskoro ďalej zvýšil produktivitu ďalšími poľnohospodárskymi strojmi, všetkými poháňanými ropnou energiou. Menej farmárov mohlo užiť nás všetkých; tí, ktorí z finančných alebo iných dôvodov nedokázali držať krok s týmito trendmi, zo scény postupne mizli.

Potom prišli vysoko výnosné hybridné plodiny, insekticídy a fungicídy odvodené z ropy na ochranu týchto chýlostivých hybridov a hnojivá vyrábané zo zemného plynu ako suroviny, aby lepšie rástli. Farmy boli väčšie, bolo ich menej a boli drahšie. Americkému poľnohospodárstvu začali dominovať obrovské agropodniky, energeticky náročné a zamerané na vysokú produktivitu, čím malým rodinným farmám ešte sťažili konkurenciu.

Medzitým ropná energia umožnila rýchlu nákladnú dopravu na veľké vzdialenosti. Veľkoobjemoví distribútori potravín to využili tak, že obchádzajú blízkych malých dodávateľov mnohých potravín v prospech niekoľkých vzdialených obrovských centralizovaných zdrojov. To, samozrejme, spôsobilo, že mnohé miestne zdroje zásob, ktoré kedysi existovali v mnohých oblastiach, vyschli a zanikli. Napríklad každé trochu väčšie mesto malo kedysi jednu či viac miestnych mliekarní, ktoré spracúvali mlieko od kráv v okolí. Dnes však mnohé známe a spoľahlivé miestne mliekarne minulosti zanikli; a ak nájdete niekoho, kto vám povie, odkiaľ pochádza kupované mlieko, možno zistíte, že prichádza z centrálného spracovateľského závodu v inom štáte.

Dosiahli sme bod, keď sa k nám prakticky všetky životné nevyhnutnosti vrátane potravín a vody dostávajú iba prostredníctvom neobnoviteľnej, centrálne ovládanej energie. Predajcovia energie odvedli svoju prácu dobre a vytvorili dojem, že išlo len o prirodzené trendy. Živili našu závislosť až za bod, odkiaľ niet návratu, a dávali pozor, aby nevznikli konkurenčné zdroje energie, ktoré by sa mohli vymknúť ich kontrole a zničiť ich zovretie nad nami.

Naša energetická závislosť sa teraz má použiť proti nám na ich vlastné účely. Keď nám dnes hovoria, že musíme šetriť, znamená to, že sa máme podriaďovať obetiam, zatiaľ čo nás postupne drví pod päťou umelých nedostatkov a rastúcich nákladov.

Priatelia, úloha energie v dnešnej spoločnosti preniká všetkým tak veľmi, že sa ťažko opisuje. Rockefellerovci boli prví, ktorí si uvedomili, akým mocným nástrojom môže byť pre ich ciele. John D. Rockefeller starší vybudoval obrovský monopol Standard Oil s bezohľadným odhodlaním ovládnuť trh s ropou. Éra rozbíjania trustov ho len prinútila vymyslieť lepšie spôsoby ukrytia kontroly, zatiaľ čo jeho program nepoľavoval. Čoskoro sa Rockefellerova ríša Standard Oil zapojila do medzinárodných intríg a vojen, aby porazila aj zahraničných konkurentov. Tento proces pokračuje dodnes vojnami, potýčkami, prevratmi a podobne a umožňuje Rockefellerovej ríši držať v smrteľnom zovretí väčšinu svetovej ropy. V posledných rokoch sa toto zovretie stalo takmer nepriepustným vďaka kontrole väčšiny rafinérskych kapacít slobodného sveta. Dnes sú teda štyria bratia Rockefellerovci v postavení, keď môžu uzavrieť životne dôležité dodávky energie, od ktorých závisia naše životy. Všetci sme si tak zvykli na stabilné dodávky elektriny, zemného plynu a ropných výrobkov, že vznikla ilúzia spoľahlivosti.

Alternatívne spôsoby prežitia pomocou miestnych zdrojov postupne prestali byť používané a zanikli, zatiaľ čo nás všetkých ukolísali do životne dôležitej závislosti od centralizovaných energetických zdrojov ovládaných bratmi Rockefellerovcami. A ich nezaujímajú ani moja bezpečnosť. Ich obzorom je svet a spôsob, ako ho ovládať - nie prosté prežitie Ameriky. Keď preto zavrú energetické kohútiky, ako to už začínajú robiť, zavrú s nimi aj našu národnú bezpečnosť. Inými slovami, NEMÁME žiadnu národnú bezpečnosť. Pokiaľ životné nevyhnutnosti zostanú pod centralizovanou kontrolou ľudí odhodlaných zavraždiť našu milovanú krajinu, nikdy znovu nebudeme mať skutočnú národnú bezpečnosť. Iba ak my, ľudia, povstaneme a vezmeme si späť vládu, ktorú nám ukradli, urobí sa všetko potrebné na obnovenie skutočnej národnej bezpečnosti našej krajiny.

Téma č. 2 - Keď som v októbri 1974 nahral kazetu AUDIO BOOK o prichádzajúcej hospodárskej kríze a vojne, vysvetlil som skutočný účel, ktorý vyvolal prvú a druhú svetovú vojnu. V oboch prípadoch bolo Nemecko len obrovským pešiakom v ešte väčšej hre medzinárodného dobývania. Ako som vtedy povedal, tajní vládcovia Ameriky prostredníctvom dvoch svetových vojen zrazili Veľkú Britániu na kolena.

Američania ako celok cítia silnú príbuznosť s Britmi, takže sa zdá neuveriteľné, že by naši tajní vládcovia vedome zničili Britániu vojnou. Vypočujte si však, čo bývalý premiér Sir Harold Wilson povedal minulý mesiac, 22. januára 1977, v televíznej diskusnej relácii. Keď ho požiadali o vysvetlenie hospodárskej krízy Británie, povedal, citujem:

„Dve svetové vojny nám vzali všetky investície; a dohoda o pôžičke a prenájme s Američanmi nám nielen vzala všetky trhy, čo sa odôvodňovalo tým, že sme nechceli, aby lode smerovali do Latinskej Ameriky, ale museli sme im dať aj všetky naše vynálezy.“

Tri desaťročia od začiatku prvej svetovej vojny po koniec druhej sa tak využili na sústredenie väčšiny svetovej hospodárskej moci do rúk tých, ktorí Amerike tajne vládli v zákulisí - konkrétne ROCKEFELLEROVCOV.

Technológie a trhy priateľov aj nepriateľov boli ukradnuté a naliate do pokladní korporátno-socialistickej ríše ovládanej štyrmi bratmi Rockefellerovcami. Tí, ktorí toto všetko tajne spôsobili, však nikdy nezamýšľali náhly vzostup Ameriky k svetovej nadvláde ako niečo viac než dočasný jav.

Dominantný podiel svetovej hospodárskej a technologickej moci bol sústredený pod americkú kontrolu, aby sme potom slúžili ako obrovský rezervoár pre transfúzie do Sovietskeho zväzu! Bezbožná diktatúra, ktorú bolševici s pomocou Rockefellerových financií vytvorili v Rusku v roku 1917, mala byť skutočnou vlnou budúcnosti. Predstavovala vrchol monopolu - úplnú kontrolu každého aspektu

ľudského života. Sovietsky systém, zamýšľaný ako vzor ÚPLNEJ SVETOVEJ NADVLÁDY, je však umelý a neprirodzený, a preto sa Sovietsky zväz musel budovať mohutnými transfúziami zvonka: peniazmi, potravinami, hospodárskym a technologickým know-how, všetkým. Teraz sú transfúzie prakticky dokončené.

Trvalo tri desaťročia vyčerpať Britániu a Európu, aby sa Amerika vybudovala ako rezervoár pre Sovietsky zväz, a ďalšie tri desaťročia vyčerpať americký rezervoár a urobiť zo Sovietskeho zväzu materiálne najmocnejší národ sveta. Spojené štáty teraz nasledujú Veľkú Britániu po ceste ku skaze z rovnakých dôvodov. Bratia Rockefellerovci a ich blízki teraz arogantne veria, že ich plán svetového dobývania už nemožno zastaviť. Sú presvedčení, že neexistuje väčšia moc než oni, a každý deň sú bezočivejší.

Jimmy Carter bol naprogramovaný, aby čo najrýchlejšie pokračoval v rozoberaní zvyškov obrany nášho národa a zároveň podporoval verejné povedomie o vojnovom napätí doma aj v zahraničí. Robí strašnú chybu, keď si myslí, že je skutočne prezidentom.

Medzitým dlhoročný Rockefellerov agent Walter Mondale stojí pripravený a čaká na chvíľu, AK a KEĎ Jimmyho Cartera odstránia zo scény. Mondale je po Nelsonovi Rockefellerovi zďaleka najmocnejším viceprezidentom v dejinách a môže okamžite prevziať opraty prezidentskej moci.

Ani Nelson Rockefeller sa nevzdal. Po nedávnej slávnosti v Bielom dome, kde dostal ocenenie, pri odchode pošepol novinárom: „Vrátim sa.“

Jimmy Carter teraz vo Washingtone funguje s vládou v minimálnom obsadení. V Carterovej administratíve sa zámerne nechávajú obrovské medzery, napríklad miesto predsedu Exportno-importnej banky Spojených štátov. Miesta v Eximbank zvyčajne patria medzi najžiadanejšie výhodné posty v celom Washingtone, a predsa zostávajú neobsadené. Prečo? Pretože, priatelia, Exportno-importná banka je mierovou inštitúciou a po príchode plánovanej vojny ju zatvorí.

Carterov kabinet je vojnovým kabinetom. Prijalo sa bezprecedentné opatrenie: jeho schvaľovacie vypočúvania v Kongrese urýchlili ešte pred Carterovým nástupom do úradu. Na dohľadanie na konečné zničenie Ameriky v PRVEJ JADROVEJ VOJNE sú pripravení muži s nespochybniteľnou kvalifikáciou na túto úlohu - napríklad minister zahraničných vecí Vance, minister obrany Brown, poradca pre národnú bezpečnosť Brzezinski a ďalší. Títo muži stáli na čele tých, ktorí presadzovali zapojenie Ameriky do katastrofy zvanej Vietnam, a pomáhali viesť vojnu tak, aby zaručili našu porážku! Teraz o Vietname hovoria iba, citujem: „Urobili sme chybu.“ A tým bola naša krajina opäť vložená do ich rúk.

Neustále počúvame o „reorganizácii vlády“, ale čo to naozaj znamená? Jednu nápovedu poskytuje zaznamenaný Brzezinského výrok, citujem:

„Realita našej doby je taká, že moderná spoločnosť, akou sú Spojené štáty, potrebuje ústredný, koordinačný a obnovujúci orgán, ktorý nemôže pozostávať zo 600 ľudí.“

Inými slovami, Kongres Spojených štátov je v dnešnej podobe zastaraný a mal by sa nahradiť niečím iným!! Brzezinski je mimochodom blízkym susedom a spolupracovníkom Davida a Nelsona Rockefellerovcov v Seal Harbor v Maine.

A potom sú tu slová Andrewa Younga, ktorého Carter vymenoval za amerického veľvyslanca pri OSN. V tejto funkcii má Young hovoriť za každého v Spojených štátoch, a predsa povedal, citujem: „Komunizmus pre mňa nikdy nebol hrozbou.“ Hovoria také slová za vás, priatelia? Alebo za vašich susedov? Alebo za akéhokoľvek skutočného Američana? Napriek tomu tieto slová zostali bez následkov

a muž, ktorý ich vyslovil, je stále velvyslancom pri Organizácii Spojených národov.

Rýchlo smerujeme k zavedeniu tajnej novej Rockefellerovej ústavy pre Ameriku, ktorú som odhalil a opísal na kazete AUDIO BOOK vydané v júli 1975. Teraz sa plánuje uskutočniť to ako súčasť prebiehajúceho scenára prevzatia krajiny pod hrozbou vojny. Dokonca aj Carterov nový riaditeľ CIA admirál Turner je v kontakte s Carterom už viac než päť rokov - nie v súvislosti s vojenskými záležitosťami, ale reorganizáciou vlády.

Naši nevolení vládcovia teda ďalej plánujú a intrigujú, aby na vlastné účely naplno využili hrozbu vojny a dokonca samotnú PRVÚ JADROVÚ VOJNU na zničenie nášho spôsobu života. Zorganizované predvojnové stupňovanie napätia pokračuje. V posledných týždňoch sa západná Európa náhle vykresľuje ako náš Dunkerque jadrového veku, pretože sa teraz vyjadrujú pochybnosti, či by tamojšie sily NATO dokázali odolať prekvapivému útoku síl Varšavskej zmluvy.

A tu doma sa teraz oficiálne uznáva, že Sovietsky zväz usiluje o vojenskú prevahu nad Západom. Neoficiálne niektorí hovoria, že ju už má. Horšie je, že Rockefellerovcami ovládaná CIA „náhodou“ hrubo podceňovala sovietske vojenské budovanie desaťročie či dlhšie. Viete si to predstaviť? Zrazu nám hovoria, že Sovietsky zväz na nové zbrane a vojenské zariadenia míňal štyrikrát viac, než CIA dovtedy odhadovala. Zámerne nízke odhady, ktoré roky zabezpečovali Rockefellerovi ľudia v CIA, mali jediný cieľ: podkopať argumenty o vážnej sovietskej hrozbe, a tým zabezpečiť pokles americkej vojenskej sily.

Teraz však PRVÁ JADROVÁ VOJNA bezprostredne hrozí a odhady CIA už nemôžu nijako zmeniť našu pripravenosť. Zrazu sa teda zvýšili, aby nás demoralizovali a presvedčili, že porážka zo strany Sovietov je takmer nevyhnutná. Keď CIA zariadila čo najväčšie oslabenie našich ústavných ozbrojených síl, sama sa stala najmocnejšou vojenskou organizáciou v Spojených štátoch. Symbolizuje to skutočnosť, že na jej čele teraz bude štvorhviezdičkový admirál Turner, člen Rockefellerovho vnútorného kruhu, ktorý si ponechá vojenskú hodnosť.

CIA bola premenená na kombinovanú superarmádu a tajnú políciu ovládanú ľuďmi lojálnymi iba bratom Rockefellerovcom, a nie krajine ako celku. Je to úplným porušením pôvodného štatútu CIA a ÚSTAVY Spojených štátov.

Šestnásť rokov po založení CIA na podnet Davida Rockefellera bývalý prezident Harry S. Truman verejne vyjadril ľútosť, že ju založil. Dňa 21. decembra 1963 napísal pre Washington Post, citujem:

„Už istý čas ma znepokojuje spôsob, akým sa CIA odklonila od svojho pôvodného zadania. Stala sa operačným a občas aj politiku tvoriacim nástrojom vlády.“

Povedal, že si pre CIA nikdy nepredstavoval, citujem, „mierové operácie pláňa a dýky“, a dodal:

„Tento tichý spravodajský nástroj prezidenta sa natoľko vzdialil svojej zamýšľanej úlohe, že sa chápe ako symbol zlovestných a záhadných zahraničných intríg a ako téma nepriateľskej propagandy studenej vojny.“

Tieto Trumanove slová boli zverejnené len mesiac po tom, čo amerického prezidenta Johna F. Kennedyho brutálne odstránila z úradu úspešná operácia CIA, ako som odhalil v mesačnom AUDIO LETTER č. 3 za august 1975. CIA sa už vtedy vymanila z prezidentskej kontroly a o desaťročie neskôr operácia CIA s názvom „WATERGATE“ po prvý raz v amerických dejinách nahradila zvoleného prezidenta a viceprezidenta menovanými osobami!

Dnes Spojené štáty obklopuje 90 jadrových rakiet krátkeho doletu odpaľovaných spod vody, ktoré Sovietsky zväz rozmiestnil v našich teritoriálnych vodách. Naše ústavné ozbrojené sily majú od 1.

októbra 1976 prezidentský rozkaz NEODSTRAŇOVAŤ ich. Teraz, keď bol generál Brown zneškodnený, sa o to vôbec nepokúšajú. Jedinou skutočnou protihrozbou týmto sovietskym podvodným raketám je flotila 14 hrozivých superraket mieriacich na Sovietsky zväz z miest hlboko v Atlantickom a Tichom oceáne. Ako som odhalil minulý mesiac v AUDIO LETTER č. 20, tieto podmorské superrakety nie sú pod bežnou vojenskou kontrolou, ale pod priamym Rockefellerovým velením cez nimi ovládanú CIA. Ich účelom, ako som už vysvetlil, nie je zabrániť PRVEJ JADROVEJ VOJNE ani po jej vypuknutí vykonať odvetu. Ich účelom je iba zabezpečiť, aby Sovietsky zväz dodržal spoločný rockefellerovsko-sovietsky vojnový plán, ktorý má ušetriť bratov Rockefellerovcov a ich blízkych a spáliť nás ostatných.

Ako som však odhalil minulý mesiac, supertajné rakety CIA sa začali poškodzovať a unikať z nich materiál. Jedna raketa v Tichom oceáne je úplne vyradená a z niekoľkých ďalších uniká plutónium z hlavíc do okolitých vôd, takže pravdepodobne sú aj ony nepoužiteľné.

Jednou z unikajúcich rakiet, ktoré som spomenul minulý mesiac, je atlantická raketa č. 8 v oceáne asi 290 míľ východo-juhovýchodne od Jacksonville na Floride. Dňa 7. februára 1977, iba dva týždne po nahraní mesačného AUDIO LETTER č. 20, sa pláž pri Jacksonville stala miestom záhadného javu. Bez zjavej príčiny začali veľryby vo veľkom počte vyplávať na breh. Za krátky čas ich na brehu uviazlo viac než 120 a zomreli tam. V ten večer NBC News oznámili, že pitvy veľrýb sa nevykonávajú a že sa to prenechá Smithsonianovej inštitúcii tu vo Washingtone. Na druhý deň túto správu odvolali. Medzitým však z vlastných zdrojov viem, že vysokopostavený predstaviteľ Smithsonianovej inštitúcie, ktorý je tajným agentom CIA, okamžite odišiel na Floridu vyšetrovať a zabezpečiť, aby sa skutočná príčina vyplavenia veľrýb nestala verejne známou.

Jedným z vysvetlení, ktoré Smithsonianova inštitúcia šírila pre zvláštne správanie veľrýb, bolo, že akési parazity, možno spôsobené znečistením, pripravili veľryby o zmysel pre hĺbku a smer. To však, samozrejme, nevysvetľuje, prečo by všetky vyšli zo svojho prirodzeného prostredia na breh namiesto bezcieľneho blúdenia po mori. Ešte menej to vysvetľuje, čo sa stalo, keď niektoré veľryby odtiahli z pláže do mora. Vo väčšine prípadov neomylné zamierili priamo k brehu a znovu uviazli. Hoci ich na pláži čakala smrť, dali jej prednosť pred prirodzeným prostredím mora.

To, čo vám nepovedali, priatelia, je, že niekoľko veľrýb pitvali a prakticky v každom prípade mali úplne prázdne žalúdky - boli choré. Skutočný problém však nebol v žalúdkoch, ale v pľúcach, ktoré boli silno kontaminované plutóniom. Niekoľko dní po začiatku vyplavovania veľrýb ma spravodajské zdroje informovali, že únik plutónia z atlantickej rakety č. 8 sa zrýchlil natolko, že plutónium teraz kontaminuje Atlantik vo vejári dotýkajúcom sa východného pobrežia od miesta približne na polceste medzi Savannah a Brunswickom v Georgii na juh takmer po Daytona Beach na Floride. Najsilnejšie to bolo uprostred, práve tam, kde veľryby vyšli na breh pri Jacksonville.

Priatelia, nie som morský biológ a neviem presne, ako sa plutónium z vody dostalo veľrybám do pľúc. Fakty však hovoria samy za seba: nejako sa to stalo. Keď tam bolo, vyvolalo infekciu podobnú plesni, ktorá narúšala dýchanie. Veľryby, ktoré sú cicavcami ako vy a ja, sa napokon v zúfalstve začali vrhať na pláž a lapať po vzduchu.

Veľryby už zozbierali a pochovali na skládke Gerwin Road v Jacksonville na Floride. Väčšina na ne zabudla ako na včerajšiu správu. Nemali by sme však ignorovať poučenie z vyplavených veľrýb, pretože aj naša pitná voda v Spojených štátoch teraz obsahuje plutónium. Sovietske vypúšťanie plutónia do našej atmosféry, ktoré sa začalo v októbri 1976, pokračovalo a teraz sa dokonca zrýchľuje. Spad tohto materiálu kontaminoval našu pitnú vodu po celej krajine. Je neviditeľný, bez chuti, ale je tam.

Ako som informoval minulý mesiac, v celej Amerike sa dal očakávať dramatický nárast ochorení podobných chrípke v dôsledku sovietskeho plutóniového útoku č. 3 z konca decembra a začiatku januára. Teraz sa to deje. Ohniská, citujem, „chrípky a ochorení podobných chrípke“ tento mesiac hlásili aspoň v 23 štátoch. Možno aj vy ste v poslednom čase prekonali niečo podobné chrípke, čo sa však nejako líšilo od chrípky v minulosti, alebo ste si len všimli, že niečo „koluje“. Dokonca aj toto nahrávanie sa o týždeň oneskorilo pre ochorenia podobné chrípke, ktoré veľmi ťažko zasiahli mňa aj niektorých mojich spolupracovníkov.

Prial by som si povedať vám, že obdobie ochorení podobných chrípke sa už končí, ale žiaľ, pravda je opačná. Štvrtý sovietsky plutóniový útok sa začal tento mesiac 3. februára a zapojilo sa doň 25 sovietskych ponoriek. Tentoraz boli rozmiestnené pozdĺž celého západného pobrežia od Seattlu po San Diego a plutónium vypúšťali do atmosféry približne dva týždne. A pred tromi dňami, 24. februára, sa začal piaty sovietsky plutóniový útok na Spojené štáty. Tentoraz ide o 30 ponoriek, opäť rozmiestnených od Seattlu po San Diego. Navyše teraz môžem potvrdiť, že sovietske plutóniové útoky majú aj aspekt úpravy počasia.

Za posledný približne rok americká Agentúra na ochranu životného prostredia, EPA, vydávala takzvané varovania, že fluórované uhľovodíkové hnacie plyny zo sprejov v domácnostiach poškodzujú ozónovú vrstvu vysoko v atmosfére. Varovali nás, že to môže mať veľmi nebezpečné účinky na životné prostredie, a preto sa teraz rozvíja odklon od aerosólových sprejov. Tento argument môže mať isté opodstatnenie, no EPA ako zvyčajne využíva iba menšie nebezpečenstvo na zakrytie oveľa reálnejšej, bezprostrednej a veľkej hrozby.

Prostriedkom, ktorým sovietske ponorky rozptyľujú plutónium do atmosféry, nie je nič iné než fluórovaný uhľovodíkový hnací plyn vypúšťaný prudko nahor do vzduchu. Každá ponorka pri každom útoku vypustí obrovské množstvo tohto plynu spôsobom, ktorý poškodzuje ozónovú vrstvu oveľa účinnejšie než milióny obyčajných domácich sprejov pri bežnom používaní. Moje spravodajské zdroje sa domnievajú, že takéto vypúšťanie plynov do atmosféry prebiehalo už istý čas pred začiatkom plutóniových útokov minulý október. Zaviesť do týchto útokov plutónium v októbri bolo teda ľahké.

Už istý čas však CIA aj sovietska KGB vykonávajú aj inými prostriedkami činnosti zamerané na úpravu počasia pre vojnové použitie. Vzhľadom na tieto skutočnosti si myslím, že by som vás mal upozorniť na jednu vec, ktorú teraz musím označiť za domnienku. Ako viete, mojou zásadou zvyčajne je hovoriť vám iba veci, ktoré som dokázal potvrdiť ako zistený fakt. Tentoraz však považujem výnimku za oprávnenú. Načasovanie, závažnosť a priebeh obrovskej zimnej búrky, ktorá zasiahla severné a východné časti Spojených štátov, mohli predstavovať rozsiahly predvojnový experiment s úpravou počasia ako nácvik podobných opatrení v PRVEJ JADROVEJ VOJNE. Keby vojna vypukla, kým tieto poveternostné podmienky pretrvávali, veľké časti severu Spojených štátov v „jadrovej bezpečnej zóne“ by počasie znehybnilo, a preto mohli byť ušetrené útoky - zdanlivo z prirodzených dôvodov.

Je možné, že ovládanie počasia je kľúčom k záhade „jadrovej bezpečnej zóny“ a umožňuje jej uniknúť útoku, zatiaľ čo južné dve tretiny Spojených štátov spolu s Aljaškou a Havajom podstúpia jadrovú skazu. Ak je to tak, budúce búrkové podmienky, ktoré znehybnia časť Spojených štátov nad 40. rovnobežkou, by mohli signalizovať bezprostredne hroziaci sovietsky jadrový útok. Opäť zdôrazňujem, že zatiaľ ide o moju domnienku. Nedokázal som ju potvrdiť, ale týmto smerom ukazuje toľko faktov, že vás podľa mňa treba na túto možnosť upozorniť. Bratia Rockefellerovci v každom prípade robia všetko, čo môžu, aby PRVÚ JADROVÚ VOJNU urýchlili, takže sa môže stať čokoľvek. Ponáhľajú sa, lebo chcú mať istotu, že vojna nastane, kým bude dosť ich superraket CIA stále funkčných na účinné vydieranie Sovietov. Oficiálne priznaná americká flotila medzikontinentálnych rakiet je však iná vec.

Nikdy som neodhalil, čo sa dialo, keď som 16. septembra 1976 navštívil generála Georgea S. Browna, predsedu Zboru náčelníkov štábov, v jeho kanceláriách v Pentagóne. Myslím však, že by som teraz mal spomenúť jedinú vec, ktorá nadobudla naliehavý nový význam.

Jednou z vecí, o ktorých som s generálom Brownom hovoril, bola hrozná spravodajská medzera vytvorená vtedajším ministrom zahraničných vecí Henrym Kissingerom. Pre túto zámernú medzeru boli generálovi Brownovi a Zboru náčelníkov štábov odopreté rozhodujúce informácie potrebné na ochranu krajiny. V tejto súvislosti generál Brown nevedel o supertajnej „jadrovej bezpečnej zóne“, ktorú Kissinger vyjednal na súkromný prospech bratov Rockefellerovcov a ich blízkych. V skutočnosti sa mu to zdalo neuveriteľné, pretože poukázal na prítomnosť viacerých hlavných cieľov - konkrétne zariadení medzikontinentálnych balistických rakiet vnútri tejto zóny. Jimmy Carter však teraz presadzuje zrušenie práve týchto raketových základní. To je význam Carterovho neuveriteľného rozkazu generálovi Brownovi na stretnutí v Blair House 12. januára 1977. Takto plánujú Rockefellerovci urobiť „jadrovú bezpečnú zónu“ neprístupnou pre útok počas PRVEJ JADROVEJ VOJNY.

Téma č. 3 - Nech nám budúcnosť prinesie čokoľvek, priatelia, jedno je isté. Sme svedkami konca jednej éry. Politicky, hospodársky, spoločensky aj duchovne vstupujeme do obdobia búrlivých zmien, no otázka zostáva: zmena akým smerom?

Bude to koniec éry ničivej Rockefellerovej kontroly nad našimi životmi? Alebo budeme len sedieť so založenými rukami, zúfalo lomcovať rukami a necháme ich uspieť v plánoch uhasiť éru ľudskej slobody? Môžeme sa tešiť na novú éru obnovenej úcty k prírode, ako ju Boh vo svojej múdrosti stvoril? Alebo sa svojou nečinnosťou odsúdime na samovražednú éru stále rastúceho ničenia nášho krásneho sveta pod chamtivým vykorisťovaním Rockefellerovho kartelu a jeho sovietskych spojencov? Privedie nás boj, ktorý nám vnucujú, konečne k novému úsvitu dňa jednotlivca? Alebo sa bez boja podriadime dokonalej rovnosti otrokov v rockefellerovsko-sovietskej svetovej ríši?

Priatelia, zaznieť na poplach a včas vyvinúť tlak, aby sme našu krajinu odvrátili od úplnej katastrofy, si vyžiada organizovanú, oddanú a nezištnú činnosť. Hodina je však už taká pokročilá; odkiaľ môžeme dúfať, že táto činnosť príde? Ak sú dejiny vodidlom, priatelia, zostáva už len jediná inštitúcia.

Už pri predchádzajúcich príležitostiach som poukázal na to, že dnešné dianie v Amerike je desivým opakovaním udalostí v Nemecku pred druhou svetovou vojnou - s jedným rozdielom. Tí, ktorí priviedli Hitlera k moci ako pešiaka, sa sami dostávajú k moci tu v Amerike.

S týmto na pamäti vám teraz prečítam veľmi vzácny list. Z dôvodov, ktoré sa ukážu, bude v čase, keď budete počúvať túto nahrávku, už opäť bezpečne uložený pod zámkom. List, ktorý napísal významný cirkevný predstaviteľ, je datovaný 16. októbra 1945 a adresovaný Dr. Albertovi Einsteinovi. Teraz budem čítať priamo z listu:

„Môj drahý Dr. Einstein:

Videl som správu, podľa ktorej ste povedali, citujem: „Ako milovník slobody som po príchode revolúcie v Nemecku očakával, že ju budú brániť univerzity, lebo som vedel, že sa vždy hrdili oddanosťou pravde. Ale NIE, univerzity okamžite umlčali. Potom som sa obrátil na veľkých redaktorov novín, ktorých plamenné úvodníky kedysi hlásali lásku k slobode; ale aj ich, podobne ako univerzity, umlčali za niekoľko krátkych týždňov. Iba cirkev stála priamo v ceste Hitlerovej kampani na potlačanie pravdy. Predtým som sa o cirkev nikdy osobitne nezaujímal, teraz však k nej cítim veľkú náklonnosť a obdiv, pretože iba cirkev mala odvahu a vytrvalosť zastávať intelektuálnu pravdu a morálnu slobodu. Som preto nútený priznať, že to, čím som kedysi pohrďal, teraz bezvýhradne chválím.“

List ďalej pokračuje:

„Boli by ste taký láskavý a oznámili mi, či to vystihuje vaše pocity aj teraz, keď sa nepriateľské akcie skončili? Bol by som veľmi vďačný, keby som vedel, ako to teraz vnímate.

S veľkým obdivom a všetkými dobrými želaniami zostávam Váš oddaný,“

Nasleduje podpis pisateľa. Pod ním je dodatok, citujem:

„P. S. - Podľa správy ste toto vyhlásenie vyslovili ešte pred vstupom Spojených štátov do vojny. Napadlo mi, že vo svetle neskoršieho vývoja ste možno mali dôvod svoj názor zmeniť. Prirodzene dúfam, že nie.“

Pisateľ dostal list späť s nasledujúcou rukou napísanou odpoveďou pozdĺž pravého okraja, citujem:

„Reprodukcia môjho ústne vysloveného vyhlásenia je v podstate správna a v tomto bode som svoj názor nezmenil.“

Nasleduje podpis:

„A. Einstein.“

Priatelia, cirkvi v nacistickom Nemecku rozpoznali nápor zla a postavili sa proti nemu. Dnes Amerika čelí tomu istému zlu, znásobenému tisíckrát. Ale kde? Ach, kde sú dnes cirkvi?

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu bol Dr. Beter. Ďakujem vám a nech Boh žehná každému jednému z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.